

[Arbejdsministeren.]

kedslandene imellem, som der er tale om, drejer sig om omkring 1 pct., så jeg tror overhovedet ikke, der vil blive tale om noget problem for Danmark i den henseende, og i alle tilfælde vil det fortsat være sådan, at det er fuldkommen frivilligt, om danske arbejdere ønsker at rejse et andet sted hen.

(Kort bemærkning).

Svend Jakobsen: Hr. Arne Larsen citerede fuldstændig korrekt fra fjerde supplerende redegørelse side 102, tabel IV, de direkte lønomkostninger i Danmark set i forhold til en række EF-lande, men det er jo ingen hemmelighed for nogen i denne sal, at de direkte lønomkostninger dækker over noget forskelligt. I Danmark skal den danske arbejder af den direkte løn betale de sociale udgifter over sin skattebillet, mens man i EF-landene i langt højere grad har denne finansiering med arbejdsgiverbidrag. Derfor er det, der er reelt sammenligneligt, de totale lønomkostninger, og dér er situationen den, at når Danmark sættes til 100, ligger Tyskland også på 100, Holland på 87, Belgien på 85, Frankrig på 73 og Italien på 78. Danmark er stadig et højt lønsområde, men det er disse tal, man med rimelighed kan sætte i relation til hinanden.

Formanden: Hr. Arne Larsen har ordet for en kort bemærkning, og så regner jeg med, at vi fortsætter med talerlisten.

(Kort bemærkning).

Arne Larsen: Jeg kan ikke forstå, at arbejdsministeren bliver så vred på mig. Jeg har ikke med et eneste ord sagt noget som helst om, at danske arbejdere vil blive deporteret til EF-landene, jeg har ikke med et eneste ord omtalt det, men jeg har sagt, at de, der frivilligt søger arbejde i EF-lande, kan blive udsat for de og de følger, som jeg her har understreget, og det har arbejdsministeren altså ikke tilbagevist.

Med hensyn til lønomkostningerne er det da rigtigt, at der også er forskel i de direkte lønomkostninger og de lønomkostninger, hvor de sociale ydelser er indregnet, men det giver ikke noget væsentlig ændret billede. Og det, som man så også må tage i betragtning, er jo, at skatten f. eks. ikke er ind-

regnet i disse lønomkostninger; her kan man jo manipulere, som man nu har lyst til fra det ene land til det andet.

Frandsen: Der har fra EF-tilhængerens side også her i denne debat været rettet bebrejdelser imod os, der er imod EF, for, at vi ikke skulle være solidariske med borgere, der bor uden for landets grænser. Den solidaritet, der tænkes på, gælder altså de 8 pct., som bor inden for det nuværende EF-området med England. Men det, som også i den forbindelse må være væsentligt, når vi taler om solidaritet, er spørgsmålet om vores solidaritet med den verden, der ligger udenfor, og jeg vil i dette indlæg koncentrere mig om, hvordan EF og hvordan vi i tilfælde af medlemskab af EF vil komme til at stille os over for u-landene.

Fra EF-tilhængerens side anføres ofte det positive i, at EF har sluttet en række aftaler indeholdende forskellige præferencer med en række u-lande, og det er da også sket i denne debat, bl. a. fra hr. Poul Dalsager og hr. Arne Christiansen. Men inden man falder i begejstring over disse aftaler, bør man også se på, hvad aftalerne går ud på, og hvad de kommer til at betyde for på den ene side EF og på den anden side u-landene.

Jeg vil altså først beskæftige mig med EF's handelssamarbejde og derefter gå over til EF's specielle u-landspolitik og u-landsbistand.

Når man tager spørgsmålet om EF's handelssamarbejde med u-landene op, kan man ikke bare, som hr. Poul Dalsager gjorde, da han stillede et spørgsmål i går til fru Helle Degn, gå ud fra, at det, der er væsentligt i denne forbindelse, er, om man øger samhandelen med u-landene; man må også se på, under hvilke betingelser denne samhandel med u-landene sker.

Princippet bag EF's handelssamarbejde er de gensidige præferencer, også når det gælder u-landene, og det indebærer, at EF for at give indrømmelser kræver indrømmelser til gengæld.

For de associeringsaftaler, som EF har indgået med en række afrikanske lande, bl. a. EAMA-landene og det østafrikanske fællesskab, gælder det, at EF og de pågældende u-lande i realiteten udgør en slags frihandelsområde. Men associeringsaftalens betydning for de afrikanske lande svækkes